Artikel 26.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen registrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledas notificera dem registreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

Artikel 27.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats hos sekretariatet.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående stycke nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 28.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för tillämpningen av denna konvention och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att uppföra frågan om dess revision helt eller delvis på konferensens dagordning.

Artikel 29.

I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i artikel 27 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 30.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Förslag till konvention angående obligatorisk ålderdomsförsäkring för löntagare i jordbruksföretag.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1933 till sitt sjuttonde sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående obligatorisk ålderdomsförsäkring, vilken fråga innefattas i andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugonionde dagen i juni år ettusen niohundra trettiotre efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Artikel 1.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att inrätta eller bibehålla ett system av obligatorisk ålderdomsförsäkring med villkor, som äro minst likvärdiga med dem, vilka angivas i denna konvention.

Artikel 2.

1. Den obligatoriska ålderdomsförsäkringen skall äga tillämpning å arbetare, anställda och lärlingar i jordbruksföretag samt å tjänstefolk, anställt i hushållet hos arbetsgivare inom jordbruket.

2. Varje medlem må dock i sin nationella lagstiftning stadga de undantag han finner erforderliga beträffande

a) arbetare, vilkas lön överstiger viss gräns och, för det fall lagstiftningen icke stadgar dylikt allmänt undantag, anställda, vilka utöva yrken, som vanligen betraktas såsom fria;

b) arbetare, som icke erhålla lön i penningar;

c) unga arbetare under viss ålder och arbetare, vilka äro för gamla att erhålla försäkring, då de för första gången bliva löntagare;

d) hemarbetare, vilkas arbetsförhållanden icke äro likartade med löntagares i allmänhet;

e) medlemmar av arbetsgivarens familj;

f) arbetare, vilkas anställning på det hela taget och enligt sin natur är av så kort varaktighet, att de icke komma i tillfälle att uppfylla villkoren för erhållande av prestationer, samt personer, som utföra avlönat arbete allenast tillfälligtvis eller såsom bisyssla;

g) arbetare, som äro invalider, och arbetare, som uppbära invaliditets- eller ålderdomspension;

h) pensionerade tjänstemän, som utföra avlönat arbete, och personer, vilka åtnjuta privat inkomst, i fall då pensionen eller den privata inkomsten är minst lika stor som den i den nationella lagstiftningen föreskrivna ålderdomspensionen;

i) arbetare, vilka under sina studier giva lektioner eller arbeta mot ersättning i syfte att erhålla en utbildning, som skall sätta dem i stånd att utöva ett mot studierna svarande yrke.

3. Från försäkringsplikten kunna vidare undantagas personer, vilka enligt lag, förordning eller särskild anordning äro eller skola bliva berättigade till ålderdomsunderstöd, som på det hela taget är minst likvärdigt med det, som föreskrives i denna konvention.

Artikel 3.

Den nationella lagstiftningen skall under villkor, som den äger bestämma, berättiga förut obligatoriskt försäkrade personer, vilka icke uppnått pensionsåldern, att frivilligt vidmakthålla sin försäkring eller ock bevara sin rätt

genom att för sådant ändamål erlägga en periodisk avgift; vad nu stadgats skall dock icke gälla, där dylik rätt automatiskt upprätthålles eller, i fråga om gift kvinna, möjlighet står öppen för hennes make, som icke är underkastad obligatorisk försäkring, att erhålla frivillig försäkring och därigenom tillförsäkra henne ålderdoms- eller änkepension.

Artikel 4.

Den försäkrade skall bliva berättigad till ålderdomspension vid en ålder, som bestämmes i den nationella lagstiftningen men beträffande försäkring för löntagare icke må överstiga sextiofem år.

Artikel 5.

Rätten till pension må göras beroende av en väntetid, som medför erläggande av ett minsta antal avgifter såväl från försäkringens början som under en viss tid omedelbart före riskens förverkligande.

Artikel 6.

1. Försäkrad person, som upphör att vara underkastad försäkringsplikt och icke är berättigad till en prestation, motsvarande de avgifter, vilka gottskrivits honom, bevarar sin på dessa avgifter grundade rätt.

2. Den nationella lagstiftningen må likväl begränsa giltigheten av den på avgifterna grundade rätten till utgången av en tidrymd, som skall räknas från dagen för den obligatoriska försäkringens upphörande och vara antingen växlande eller bestämd.

a) Den växlande tidrymden må icke understiga en tredjedel av det sammanlagda antalet perioder, för vilka avgifter skolat erläggas sedan försäkringens början, med avdrag för de perioder, för vilka avgifter icke blivit erlagda.

b) Den bestämda tidrymden må i intet fall understiga aderton månader, men skall den på avgifterna grundade rätten kunna upphöra vid utgången av nämnda tidrymd, såvida icke ett i den nationella lagstiftningen föreskrivet minsta antal avgifter dessförinnan gottskrivits den försäkrade på grund av obligatorisk eller fortsatt frivillig försäkring.

Artikel 7.

1. Pensionen skall beräknas med eller utan hänsyn till den tid, försäkringen varat, och utgå med en bestämd summa, viss procent av den lön, som beaktats i försäkringsavseende, eller en summa, som växlar efter beloppet av erlagda avgifter.

2. Då pensionen växlar med hänsyn till den tid, försäkringen varat, och pensionsrätten är beroende av viss väntetid, skall pensionen, såvida icke visst minimibelopp är utfäst, inbegripa en bestämd summa eller del, som icke är beroende av den tid, försäkringen varat; då pensionsrätten icke är beroende av viss väntetid, må ett utfäst minimibelopp kunna föreskrivas.

3. Då avgifterna avpassas efter lönen, skall den lön, som legat till grund för beräknandet av avgifterna, även läggas till grund för beräknandet av pensionen, vare sig denna växlar i förhållande till den tid, försäkringen varat, eller icke.

Artikel 8.

1. Rätten till prestationer må kunna helt eller delvis förverkas eller suspenderas, om vederbörande handlat bedrägligt gentemot försäkringsinrättningen.

2. Pensionen må helt eller delvis suspenderas för tid, då vederbörande
a) innehar anställning, vilken är underkastad försäkringsplikt;
b) helt underhålles på allmän bekostnad eller
c) åtnjuter annan periodisk, kontant prestation på grund av lag rörande obligatorisk socialförsäkring, pension eller ersättning för olycksfall i arbete eller yrkessjukdom.

Artikel 9.

1. De försäkrade och deras arbetsgivare skola bidraga till anskaffande av försäkringens tillgångar.

2. Den nationella lagstiftningen må från skyldigheten att erlägga avgifter fritaga:
a) lärlingar och unga arbetare under viss ålder;
b) arbetare, vilka icke erhålla kontant lön eller vilkas lön är mycket låg;
c) arbetare i tjänst hos arbetsgivare, vilken betalar avgifterna med en summa, som är oberoende av antalet av honom sysselsatta arbetare.

3. Bidragsplikt för arbetsgivarna behöver likväl icke föreskrivas i sådan lagstiftning rörande nationell försäkring, vars tillämpningsområde icke är begränsat till löntagare.

4. Offentlig myndighet skall bidraga till anskaffande av tillgångar eller prestationer för försäkring, som upprättats till förmån för löntagare i allmänhet eller arbetare.

5. Nationell lagstiftning, som vid tiden för antagandet av denna konvention icke kräver erläggande av avgifter från de försäkrade, må kunna fortfara att icke kräva dylika avgifter.

Artikel 10.

1. Försäkringen skall handhavas av inrättningar, som upprättats av offentlig myndighet och icke fullfölja något vinstsyfte, eller ock av statens försäkringsfonder.

2. Den nationella lagstiftningen må likväl anförtro försäkringens handhavande åt inrättningar, som upprättats på initiativ av vederbörande parter eller deras sammanslutningar och vederbörligen godkänts av offentlig myndighet.

3. Försäkringsinrättningarnas och statens försäkringsfonders tillgångar skola förvaltas avskilda från allmänna medel.

4. Representanter för de försäkrade skola deltaga i förvaltningen av försäkringsinrättningarna under villkor, som bestämmas av den nationella lagstiftningen, vilken jämväl må meddela bestämmelser rörande deltagande av representanter för arbetsgivarna och offentlig myndighet.

5. De självstyrda försäkringsinrättningarna skola stå under administrativ och finansiell kontroll av offentlig myndighet.

Artikel 11.

1. Besvärsrätt skall tillkomma den försäkrade eller hans rättsinnehavare i fall av tvist angående prestationer.

2. Dylika tvister skola prövas av särskilda domstolar, vari sitta domare, till yrket domare eller icke, vilka äro särskilt förtrogna med försäkringens syften och de försäkrades behov eller vid sin sida hava bisittare, utsedda bland de försäkrade och deras arbetsgivare.

3. I fall av tvist rörande försäkringsplikt eller storleken av avgifter skall besvärsrätt tillkomma löntagaren och, där bidrag skall lämnas av arbetsgivaren, jämväl denne.

Artikel 12.

1. Utländska löntagare skola vara underkastade försäkrings- och avgiftsplikt under samma vilkor som landets medborgare.

2. Försäkrade utlänningar och deras rättsinnehavare skola under samma villkor som landets medborgare äga rätt till prestationer, härrörande från de avgifter, som gottskrivits dem.

3. Försäkrade utlänningar och deras rättsinnehavare skola, om de äro undersåtar i en medlemsstat, som är bunden av denna konvention och vars lagstiftning följaktligen föreskriver finansiellt bidrag av staten till anskaffandet av tillgångar eller prestationer för försäkringen enligt artikel 9, även vara berättigade till pensionsunderstöd, -tillägg eller -delar, vilka bestridas med allmänna medel.

4. Den nationella lagstiftningen kan emellertid åt landets medborgare förbehålla rätten till pensionsunderstöd, -tillägg eller -delar, vilka bestridas med allmänna medel och uteslutande tillkomma försäkrade, som överskridit viss ålder vid tiden för den obligatoriska försäkringslagstiftningens ikraftträdande.

5. Eventuellt föreskrivna restriktioner i fall av vistelse utomlands skola icke äga tillämpning å pensionerade eller deras rättsinnehavare, vilka äro undersåtar i medlemsstat, bunden av denna konvention, och vilka äro bosatta å dylik medlems territorium, i vidare mån än de äga tillämpning å undersåtar i det land, där pensionen förvärvats. Pensionsunderstöd, -tillägg eller -delar, härrörande från allmänna medel, behöva dock icke utbetalas.

Artikel 13.

1. Försäkring för löntagare skall regleras av den lag, som är gällande å löntagarens arbetsställe.

2. Från denna bestämmelse kan för åstadkommande av kontinuitet i försäkringen göras undantag genom överenskommelse mellan vederbörande medlemmar.

Artikel 14.

Varje medlem må meddela särskilda bestämmelser rörande arbetare i gränstrakter, vilka arbetare hava sitt arbetsställe å medlemmens territorium men sitt hemvist utomlands.

Artikel 15.

I länder, vilka icke hava obligatorisk ålderdomsförsäkring vid den tidpunkt, då denna konvention först träder i kraft, skall varje då förefintligt avgiftsfritt pensionssystem anses uppfylla denna konventions fordringar, om det garanterar en individuell rätt till pension under vilkor, som angivas i artiklarna 16—22 här nedan.

Artikel 16.

Pension skall tilldelas vid en ålder, som fastställes av den nationella lagstiftningen men icke får överstiga sextiofem år.

Artikel 17.

Rätten till pension må göras beroende av, att sökanden haft hemvist å vederbörande medlems territorium under viss tidrymd närmast före den tidpunkt, då han begär pension. Denna tidrymd, som bestämmes i den nationella lagstiftningen, får icke överstiga tio år.

Artikel 18.

1. Rätt till pension skall tillerkännas varje sökande, vilkens årliga inkomster icke överstiga en gräns, som skall fastställas i den nationella lagstiftningen med vederbörlig hänsyn tagen till levnadskostnadsminimum.

2. Vid beräknandet av vederbörandes inkomster skola undantagas inkomster intill ett belopp, som skall bestämmas av den nationella lagstiftningen.

Artikel 19.

Pensionen skall utgöra ett belopp, som tillsammans med övriga inkomster, utom de undantagna, räcker att täcka åtminstone den pensionerades väsentliga behov.

Artikel 20.

1. Besvärsrätt skall tillkomma sökande i varje tvist om utbekommande av pension eller dennas storlek.

2. Besvären skola prövas av annan myndighet än den, som meddelat beslut i första instans.

Artikel 21.

1. Utlänning, som är medborgare i medlemsstat, bunden av denna konvention, skall äga rätt till pension på samma villkor som landets egna medborgare.

2. Den nationella lagstiftningen må dock göra beviljandet av pension åt utlänning beroende av, att denne haft hemvist å medlemmens territorium under en tid, som högst med fem år överstiger motsvarande för medlemmens medborgare föreskrivna tid.

Artikel 22.

1. Rätten till pension må kunna helt eller delvis förverkas eller suspenderas, om personen ifråga

a) ådömts frihetsstraff för brott;

b) erhållit eller sökt erhålla pension genom bedrägeri;

c) framhärdat i vägran att förtjäna sitt uppehälle genom arbete, som motsvarar hans krafter och förmåga.

2. Pension må helt eller delvis suspenderas under tid, då personen ifråga helt underhålles på allmän bekostnad.

Artikel 23.

Frånsett bestämmelserna i artikel 12 moment 5 har denna konvention icke avseende å vidmakthållandet av rätt till pension i fall av hemvist utomlands.

Artikel 24.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom registreras.

Artikel 25.

Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats hos sekretariatet.

Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer blivit registrerade av generalsekreteraren.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader från den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 26.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen registrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem registreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

Artikel 27.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats hos sekretariatet.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående stycke nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 28.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för tillämpningen av denna konvention och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att uppföra frågan om dess revision helt eller delvis på konferensens dagordning.

Artikel 29.

I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i artikel 27 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 30.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Förslag till konvention angående obligatorisk invaliditetsförsäkring för löntagare i industriella företag, handelsföretag och fria yrken samt för hemarbetare och tjänstefolk.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 8 juni 1933 till sitt sjuttonde sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående obligatorisk invaliditetsförsäkring, vilken fråga innefattas i andra punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugoniionde dagen i juni år ettusen niohundra trettiotre efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbets-